

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 75.

Z KRAKOWA DNIA 18 WRZESNIA 1816 Roku WŁ SZRODĘ.

Z Warszawy d. 10 Września.

Dalszy ciąg Postanowienia Namiestnika Królewskiego w Radzie Stanu o Organizacyi nowych władz Administracyjnych.

Art. 17. O Kommissarzach Delegowanych postanowiono jest niżej w Tytule V.

Art. 18. Assessorowie pełnią poruczone sobie od Kommissyi obowiązki, czyli to przy samej Kommissyi, czyli też przy Kommissarzach Delegowanych. Urzędowanie to jest bezpłatne, i uważane będzie jako zasługa obywatelska.

Art. 19. Aplikantów powołania będąc pod dozorem Kommissyi Woiewódzkiej, sporobić się w kancelaryi do służby publicznej. Assessorowie Kommissyi wybierani zostaną z aplikantów, łączących zdolność z przykładnem sprawowaniem się.

Art. 20. Kandydatów na Prezesa, na Członka wydziału administracyjnego, na Członka wydziału Policji, tudzież na Kommissarzów Delegowanych, podaje Namiestnikowi Kommissya Rządowa Spraw wewnętrznych i Policji. Na innych Członków szczególnemi wydziałami zawiadują-

cych, podaje Kommissye Rządowe, każda respective wydziału, z którym znajduje się w wyraźnym stosunku.

Podanych Namiestnik w miarę udzieleney władzy mianuje, lub do mianowania Królowi przedstawia.

Art. 21. Sekretarza jeneralnego, i Adjunktów wydziałowych, mianuje Kommissya Rządowa Spraw wewn: i Policji, Assessora prawnego Kommissya Sprawiedliwości, którzy podani będą do potwierdzenia Namiestnikowi. Budowniczych, Inżynierów dróg, Fizyków Woiewódzkich, Chirurgów Obwodowych i Akuszerki mianuje Kommissya Rządowa Spraw wewn: i Policji.

Art. 22. Assessorów mianuje Kommissya Woiewódzka, a Kommissya Rządowa Spraw wewn: i Policji potwierdza.

Art. 23. Aplikantów mianuje Kommissya Woiewódzka.

Art. 24. Kancellaryą Woiewódzką Kommissyi mianuje Prezes. Kancellaryą Administracyi i obwodu mianuje Kommissarz Delegowany, a Sekretarza obwodu podaje do potwierdzenia Prezesowi.

Art. 25. Członki Kommissyi w wy-

20 i 21 wymienione nie mogą być podane do mianowania iak tylko z listy, którą Rady Obywatelskie na mocy art. 757 Ustawy Konstytucyjney wkładać będą.

T Y T U Ł IV.

Oodbywaniu spraw Kommissyi Woiewódzkiej.

Art. 26. Wszelkie podania i expedyce, czyli to od Rządu, czyli od prywatnych osób do składu Kommissyi Woiewódzkiej przychodzące, odbiera Sekretarz jeneralny i Prezydującemu okazuje, który na nich własną ręką dzień prezentaty zapisawszy, rozdziela między wydziały, przedmioty prostej exekucyi natychmiast do wykonania poleca; innego rodzaju sprawom wyznacza dzień, w którym na posiedzeniu Kommissyi z należytem wystawieniem rzeczy wniesione być mają.

Art. 27. Będzie utrzymywanym Dziennik jeneralny, w której treść każdej expedycyi i podania, dzień przyięcia i odesłania do właściwego wydziału, dzień wniesienia na ogólne posiedzenie, treść decyzji i dzień wydania z kancelaryi, wciągniętemi być winny.

Art. 28. Przedmioty do wydziałów odesłane, zaciągnięte będą przy weyściu i wyysciu w Dziennik wydziałowy.

Art. 29. Wolno jest Prezesowi zostawić dla siebie iakowy do wypracowania przedmiot, lub polecić go Członkowi innego wydziału, do którego rzecz z natury awoiey nie należy: takowy atoli przedmiot w Dzienniku właściwego sobie wydziału umieszczonym być powinien, i na posiedzeniu Kommissyi wniesionym być musi w przytomności Członka wydziałem zawiadującego.

Art. 30. Sekretarz jeneralny utrzymuje protokół czynności i decyzji Kommissyi

Woiewódzkiej, którego skróconą ośnowę Prezes przy końcu każdej sessyi cyfruje, a następney sam protokół wszystkie Członki komplet składające podpisują. W tym protokóle obecność każdego Członka, i godzina przybycia jego na posiedzenie, zapisywaną być powinna.

Art. 31. W przedmiotach artykułem 5 i 15 obiętych Kommissya wyprowadziwszy śledztwo, sprawę wraz z opinią swoją dowodami objaśnioną do tej *respective* władzy sądowej odsyła, do której obwiniony z prawa należy, w krotkim zaś wy ciągu rzeczy, sposobem rapportu, okoliczność całą właściwym Kommissyom Rządowym donosi.

Art. 32. Kommissya we wszelkich przedmiotach, które nie tyczą się prostej exekucyi działa kolegialne.

Art. 33. Posiedzenia Kommissyi Woiewódzkiej odbywać się będą dwa razy w tydzień. Inne dni przeznaczone są na pracowanie w wydziałach.

Art. 34. Komplet legalny składa się najmniey z trzech osób; większość zdań stanowi decyzją. Równość Prezydujący rozwiązuje.

Art. 35. Członek różniący się z opinią Kommissyi Woiewódzkiej, może swoje zdanie w protokole zapisać.

Art. 36. Wszelkie decyzje i expedycje z Kommissyi Woiewódzkiej wychodząc będą z podpisem Prezydującego, i zaświadczone przez Sekretarza jeneralnego.

Art. 37. W podaniach prywatnych, skargach i zapytaniach małej wagi, rezolucya Kommissyi krótko i na samemże podaniu w oryginale stronom wydaną będzie: treść iedynie podania i rezolucyi w Dzienniku pozostanie.

Art. 38. Sposób zapisywania expede-

dycyi, do Kommissyi Woiewódzkiej bę-
dzie :

Do
Kommissyi Woiewódzkiej N. N. od
N. N.

Expedycye z Kommissyi wychodzą z
nazisem :

Od
Kommissyi Woiewódzkiej N. N. do
N. N.

Art. 39. W przypadkach nagley po-
trzeby Prezydujący nadzwyczajne posie-
dzenie zwołuje.

Art. 40. Nikt kompletu przez oddale-
nie się zrywać nie może. Pozwolenie od-
dalenia się na dni ośm od Prezesa zależy.
W przypadku potrzeby pozwolenia na czas
dłuższy, Prezes udaie się do Kommissyi
właściwey Rządowej, i zastępcę przed-
stawia.

Art. 41. W przypadku nagley śmierci,
odsądzenia lub zawieszenia w urzędzie Pre-
zesa, zastępuje go Kommissarz skarbowy,
dopóki Kommissya Rządowa Spraw wewn-
zastępcy nie wyznaczy, Kommissarza wy-
działu i Sekretarza jeneralnego w każdym
z podobnych przypadków zastępuje Czło-
nek mianowany przez Prezesa, dopóki wła-
ściwa Kommissya Rządowa zastępcy nie
postanowi.

Art. 42. Prezes urzędników podwła-
dnych i opierających się wykonaniu nie-
odwłocznemu rozkazów rządowych ma moc
w urzędowaniu zawiesić, a razem i obo-
wiązek donieść natychmiast o tem właści-
wey Kommissyi Rządowej.

Art. 43. Kommissya Woiewódzka zda-
je co miesiąc rapport ogólny z czynności
swoich Kommissyi Rządowej Spraw wewn-
i Policyi; a to podług formy, jaką iey też
Kommissya przepisze.

Art. 44. Ani Prezes, ani Kommissya
w komplecie zebrana, pod żadnym pozo-
rem nie mogą zmieniać, zwalniać, lub za-
ostrzać przepisów przez władzę wyższą
wydanych, a to pod karą zawieszenia w
urzędzie.

Art. 45. Każdy z Członków Kommis-
syi, za to co podpisuje, jest odpowiedzial-
nym z osoby i majątku,

Art. 46. Gdy Prezes Kommissyi Woie-
wódzkiej i Kommissarze delegowani w ob-
wodach, mają na urzędowe obiażdżki prze-
znaczony etatem coroczny fundusz, więc
niewolno im będzie rachować dla siebie ia-
kieżkolwiek dyietowe opłaty, lub podwód
od kogożkolwiek wymagać.

T Y T U Ł V.

O Kommissarzach Delegowanych.

ROZDZIAŁ I.

O Atrybucyach Kommissarzy Delegowanych.

Art. 47. Kommissarz delegowany w
Obwodzie jest iedynie wykonawcą pole-
ceń i rozkazów Kommissyi Woiewódzkiej,
i bliższym dozorcą tego wszystkiego, co
w Tytule II. o atrybucyach Kommissyi Wo-
iewódzkiej wyrażone zostały. Nic on z
własney swojej woli i domysłu nakazy-
wać, niczego wymagać nie może bez u-
poważnienia od Kommissyi Woiewódz-
kiej.

Art. 48. Odbiera i ogłasza zwierzch-
nościom mieyskim i wieyskim w swoim
obwodzie, wszelkie rozkazy i polecenia
Kommissyi; doziera ich wykonania podług
ustanowionych przepisów; nadużyciom lub
zaniedbaniom zaradza; nieposłusznych na-
pomina i do Kommissyi dla ukarania do-
nosi, lub za iey upoważnieniem podług
przepisów kary wymierza; próżby i po-
dania mieszkańców do Kommissyi prze-
syła,

Art. 49. Zostaje w stosunkach z Komendantem miejscowym. W czasie konsystencji i przechodu woysk, marszruty i równości rozkwaterowania przestrzega. W przypadku zaciągu do woyska nad dopełnieniem przepisów czuwa. Składów żywności, sprawiedliwej miary i porządku, co do wchodu i wydatku doziera; krzywdom zapobiega; skargi занiesione, gdyby ie sam między stronami sposobem zgody ułatwić nie mógł, do Kommissyi odsyła.

Art. 50. Zostaje podobnież w stosunkach z Sądami Ziemijskimi i Grodzkimi, z Policją miejscową i lekarską; w celu utrzymywania dróg i wszelkich innych komunikacyi, tudzież bezpieczeństwa, wygody i porządku; niemniej wzamiarze ochronienia swego obwodu od zarazy szkodliwych chorób.

Art. 51. Ma dozor nad wszelką własnością publiczną narodową, instytucyj, edukacyjną; nad kassami i nad wszystkimi jakiego bądź rodzaju officialistami administracyjnemi w jego obwodzie umieszczonemi.

ROZDZIAŁ II.

O odbywaniu Spraw w Urzędzie Kommissarza Delegowanego.

Art. 52. Urząd Kommissarza delegowanego będzie ciągle sprawowany w Obwodzie. Osoba atoli Kommissarza przez postanowienie Kommissyi Woiewódzkiej, do innego Obwodu przeniesioną być może.

Art. 53. Kommissarz delegowany, będzie miał do pomocy dwóch Assessorów, (których Kommissyja z grona osób pod art. 3 wyrażonych wyznacza) i Sekretarza oraz zastosowaną do miejscowej potrzeby liczbę osób Kancellaryj składających, a te podług osobnego etatu.

Art. 54. Assessorowie ku pomocy Kom-

missarzom delegowanym przydani, oprócz zasiadania w mieyscu, będą koleją odbywać Kommissoryia, gdy do nich przez Kommissyją Woiewódzką, lub Kommissarza delegowanego w Obwodzie wezwanemi zostaną.

Art. 55. Sekretarz utrzymuje Dziennik, w którym wpisane będą wszelkie do Kommissarza delegowanego przychodzące ekspedycye od Kommissyi Woiewódzkiej, tudzież skargi prywatnych i inne pisma, z wyrażeniem dnia ich nadejścia, ich treści, i wyyscia z Kancellaryi.

Art. 56. Wszelkie podania, skargi prywatnych osób, ekspedycye Kommissyi Woiewódzkiej do zwierzchności mieyskich i wiejskich, i nawzajem ekspedycye tychże zwierzchności do Kommissyi, jakiego bądź są one rodzaju, przez ręce Kommissarza delegowanego przedkładać mają.

Kommissarz delegowany odsyłać one i rezolucyje odzyskane prywatnym doręczać będzie.

Art. 57. Kommissarz odebrane od Kommissyi polecenia i rozkazy przesyła do wykonania zwierzchnościom mieyskim i wiejskim sposobem kurrendy, którą iak najszybciej i dla pośpiechu najskuteczniej ułożyć powinien, i do potwierdzenia Kommissyi podać.

Art. 58. Rozkazy do zwierzchności mieyskich i wiejskich, przez Kommissarza delegowanego rozsyłane powinny mieścić w sobie numer Dziennika Kommissyi Woiewódzkiej i datę, któremi upoważnienie dano Kommissarzowi oznaczone zostało. Ważniejsze polecenia wyrażone być mają w całej swojej osnowie. Wypisanie onych z aktów Kommissarza delegowanego w Obwodzie, żadnemu z mieszkańców wzbronione być nie może.

Art. 59. Kommissarz dostrzegłszy w

którey zwierzchności mieyskiej lub wiecejskiej opieszatość w wykonaniu, lub nieporządek w zapisywaniu rozkazów Kommissyi, ma prawo i powinien sam osobiście do takowey zwierzchności ziechać, lub Assessora zesłać; uchybienie sprostować, nieregularność i zaniedbanie w karby porządku wprawić, wykonanie zaległych rozkazów przepisaniem prawem środkami przyspieszyć.

Art. 60. W przypadku (bądź podczas konsystencyi woysk, bądź podczas ich przechodu) wyrządzonych od woyskowego czynu wilnemu krzywd, i nawzajem, Kommissarz zanesione skargi odbiera i pierwsze kroki w celu wysłędzenia prawdy, wyszukania winnego, i zapewnienia się o iego osobie przedsiębierze; wywód słowny na mieyscu czyni, i wraz z zanesioną skargą do Kommissyi Woiewódzkiej najszybciej odsyła. Wszelkie w tym względzie od Kommissarza delegowanego do władzy woyskowej zanesione skargi i żądania, powinny być prowadzone na piśmie, i do rapportu Kommissyi wraz z odpowiedziami władzy woyskowej przyłączone.

Art. 61. Kommissarz delegowany w Obwodzie wyciąg z Dziennika czynności swoich co tydzień Kommissyi Woiewódzkiej przesyłać jest obowiązany; również przedstawia raportem to wszystko, coby zarządzenia i uwagi iey potrzebować mogło.

Art. 62. Kommissarz delegowany w Obwodzie i przydani jemu Assessorowie nie mogą bez wyraźnego pozwolenia Prezesa Kommissyi Woiewódzkiej oddalić się z mieysca dla swoich prywatnych interesów. Prezes nie jest mocen udzielić takowego pozwolenia na czas dłuższy nad dni osm; oddalający się na czas ośmiodniowy Kommissarza delegowanego zastępnie pier-

wszy z porządku Assessor. W przypadku dozwolonego oddalenia się na czas dłuższy, albo też choroby, śmierci, lub zawieszenia od urzędu Kommissarza delegowanego, Kommissyia Woiewódzka zastępcę mianuje aż do dalszego postanowienia Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji.

Art. 63. Kommissarz delegowany w Obwodzie jest odpowiedzialny z osoby i majątku za wszelki nieporządek w Obwodzie iego i uszczerbek w rzeczy publiczney, z zaniedbania przywiązanych do iego urzędu obowiązków wynikły; tudzież za wszelkie odstąpienie, od przepisów Kommissyi, zwolnienie, zaostrożenie lub zaniedbanie, za niesforność i opieszatość podwładnych sobie officialistów, za krzywdę bezprawnie komu bądź wyrządzoną, zgola za każdy krok samowolny i bez upoważnienia od Woiewódzkiej Kommissyi przedsięwzięty.

(Reszta potem.)

Z Berlina d. 10 Września.

N. Król nasz cieszy się dobrem zdrowiem i d. 7 b. m. pojechał z Karlsbadu do Töplitz, dokąd udał się z tąd Fotel Austriacki Hr. Zichy.

Z Londynu d. 30 Sierpnia.

Xiąże Rejent przychodzi do zdrowia; wczoraj przejeżdżał się od godziny 4 do 5. — Gdy Królowa oglądała powoz Bonapartego i pokazano iey znajdujący się w nim złoty serwis i inne bogate sztuki, zawołała: "Co za przepych!.."

Listy z Nottingham donoszą, iż ludźmi potłukli znowu wiele machin i warsztatów. Dyrektorowie ustanowienia ubogich w Brighthon zakładają dla tamtejszych ubogich rękodziełnia.

Dawniejsza odezwa zabraniająca podanym Angielskim dostawianiu rękoszom południowej Ameryki broni i ammu-

nicy, ponowioną d. 4 b. m. została, i dopiero od tego czasu skutek bierze, gdyż dawniej nie czynił rząd trudności w wydawaniu pozwoleń na wywóz rzeczonych artykułów. Teraz zaś zupełnie odmawia, składając się, iż nie tylko od Dworu Hiszpańskiego, ale i Francuzkiego i Rossyjskiego był o to proszony. Podobnyż zakaz zapadł i w Niderlandach.

Już miesiąc upłynął, wyraża gazeta *Goniec*, iak wyprawa przeciw Algierowi pod Lordem Exmouth z naszych portów odpłynęła, i lubo rozmaite biegają wieści, nic jednak do 26 b. m. od Lorda Exmouth nie nadeszło. Najpierwszy od niego wiadomości spodziewamy się przez Marssylią.

Taż gazeta podaje następujący sposób zatrudnienia użytecznie i bez upodlenia fabrycznych robotników: Użycie ich do fabryk, nie odpowiedziałoby celowi, gdyż przez to pomnożyłby się zapas towarów i powiększyłaby się trudność ich pozbycia; znaczyłoby to podniecać płomień i nędzę na chwilę odsunąć, ażeby później dotkliwiej czuć się dała. Potrzeba pierwej pozbyć się zapelnionych układów, i robotników tymczasem gdzie indziej zatrudnić. Należy po ukończonych w polu robotach użyć ich do naprawiania wszędzie popsutych dróg. Kobiety i dzieci są w stanie zbierać po polach kamienie i układać je na kupy przy drogach. Mężczyźni mogą albo tłuc kamienie, albo krzemienie na taczach lub karach zwozić; a że podejmą się tej pracy za małą zapłatę, zdać się zatem być najdogodniejszą do ich zatrudnienia. Kto by miał w ogrodach lub w polach co do wywożenia, zasypiania, kopania, i t.d. nie może mieć sposobniejszego do tego pory, iak terazniejsza, kiedy tyle znajduje się bez zatrudnienia ludzi.

Gazeta *Chronicle* zawiera o szanownym naszym Królu co następuje: Przeszło od 2 lat nie gołą J. K. Moi brody i bardzo długa urosła. Nosi zawsze z iedwabney materji szlafrok, co oboje, przy iego podeszłym wieku i stanie umysłu, nadają mu smutną bardzo postawę. Królowa odwiedza go co tydzień. Królowy dawnio u niego nie były. Podczas wojny czytane mu były gazety; lecz teraz nie tylko wzrok, ale i słuch utracił, co pozbawia go nie iedney z dawniejszych zabaw. Dawniej lubił grywać na fortepianie i dosyć dobrze grał. Powrót Hanoweru bardzo go ucieszył. Pamięć iego dosyć ieszcze jest mocna i szypka.

We środę odbyło się 3 godzinne nadzienie tajney rady.

Rokoszański Jenerał Bolivar południowej Ameryki, którey z St. Domingo na wyspę Małgorzaty wysiadł, dla czynienia złamąd dalszych działań, wydał następującą odezwę: — "Szymon Bolivar, wódz naczelny i jenerał kapitan woyska Wenezueli, Nowey Grenady, Karakas, Kumanay, &c. do mieszkańców Rio Caribes, Campano i Carlaco. Gdy sprawiedliwość, polityka i kray tutejszy wyciągają nieodzownie przywrócenia niezaprzeczonych praw natury, przeto spowodowany zostałem do postanowienia, iakoż ninieyszem piśmem stanowią zupełną wolność wszystkich niewolników. Gdy daley Rzeczpospolita potrzebuie pomocy wszystkich swoich synów, zniewolony zatem zostałem włożyć na nowych współziomków następujące obowiązki: 1) Każdy zdrowy człowiek od 14 do 60 lat ma się w 24 godzin po ogłoszeniu ninieyszego wyroku stawić w parafii swiego powiatu i zapisać się pod chorągwie Wenezueli. 2) Wszyscy ludzie, kobiety,

dzieci i ułomni mężczyźni są od tej chwili wolni od służby wojskowej i od wszystkich domowych i rolniczych powinności, do których od dotychczasowych swoich panów byli używanymi. 3) Obywatele wzbraniający się brać oręża, dla dopełnienia świętego obowiązku bronięcia swej wolności, mają nadal być niewolnikami, nie tylko oni sami, ale i ich dzieci niemające lat 14, ich żony i rodzice. 4) Krewni żołnierzy zostających w wojsku wolności, używać mają praw obywatelstwa i zupełnej wolności, która zapewniona jest wyrokiem Rzędy Wenezueli. Niniejsze postanowienie mieć ma moc prawa i od wszystkich republikantskich być najsłodszy zachowaniem. Działo się w głównej kwaterze w Campano, z moim podpisem i wyciśnieniem pieczęci, i z podpisem mojego sekretarza stanu i wojennego, d. 2 Czerwca 1816 roku, a 6tym niepodległości.

Szymon Bolívar.

Piotr Brisens Meadcz.

Podług prywatnych listów z St. Domingo przybył tam ajent od rządu Francuzkiego do Naczelnika Murzynów Petiona, dla układania się względem zwrotu tej posiadłości Francuzkiej. Lecz Petion miał oświadczyć, iż uznanie niepodległości Hayti musi wszelkie układy poprzedzić.

W gospodzie Loyds przybite zostało doniesienie pod d. 28 Maia z Buenos-Ayres następującey osnowy: Amerykański szoner Mammouth osadzony 80 ludźmi, wypłynął z portu tutejszego pod banderą niepodległą, dla krążenia około brzegów Chili i Chińskich. — Nadzwyczajna gazeta z Buenos-Ayres pod d. 24 Maia zawiera doniesienia o wyprawie rokoszańskiego Komodora Brown na morzu południowem i o zabranych przez niego okrętach, których

liczba dochodzi już do 50. Zniszczył on zupełnie wysłaną przeciw niemu z Lima eskadrę z 5 zbroynych od 6 do 20 dział statków złożoną, i zabrał z Callun do Eadyxu z 800,000 piastrow przeznaczoney statek. Gdy Brown w nieszczęśliwym potem natarciu na Gwaiquil poymany został, wymienili go jego ludzie za znajdującego się w ich rękę Gubernatora Gwaiquil. Brown udał się potem na południe i opasał przy odejściu ostatnich doniesień porty Coquimbo i Valparaiso. Wiele zdobytych statków osadził nadbrzeżnemi rokoszanami i zwiększał swoją eskadrę. — Kommissarz wojsk rokoszańskich w Karakas, Don Zowar, posłał Gubernatorowi Angielskich Antillow odezwy i biuletyny Boliwara, ażeby wielka Brytania, podług jego wyrazów, przekonała się i przychyliła do strony mającey za sobą sprawiedliwość.

Z Paryża d. 30 Sierpnia.

Dnia 28 znajdował się Król na radzie Ministrów. — Minister Domu Królewskiego, Xże La Chatre, dał tego wieczora dla Xcia Berry wielki bal, na którym znajdowali się Xiążęta Królewscy i Xże Wellington. Wyjazd ostatni ego z Paryża jest na 5 Września oznaczony. — Król na wstawienie się Xiężny Angouleme dał dla wsparcia mieszkańców Nogent sur Seine, którzy podczas obu ostatnich wojen najwięcej ucierpieli, 100,000 fr.

W Królewskiej drukarni odmienionych kodexów drukują teraz 60,000 exemplarzy.

Poruszenia wojsk we Francyi podają następujące powody: "Poruszenia te nie mają innego zamiaru, iak ćwiczenie wojsk, ulepszenie ich służby i uzupełnienie ich urzędzenia. Rząd Francuzki, zachowujący ścisłe warunki ostatniego traktatu, nie my-

śli wcale, iakkolwiek rozpuszczają złechętni, wylamywać się z nich, ale chce użyć zostawionego mu tym traktatem prawa, osadzenia przyzwoicie nadgranicznych twierdz swoich. „

Gdy wojsko liniowe doprowadzone już do tej liczby zostało, iaka na rok terażniejszy była postanowiona, Minister wojenny wydał zatem pod d. 15 b. m. okólnik, iż dalszy zaciąg do wojska jest tymczasowo zawieszony. Werbunek i dawanie na rękę po 50 fr. ustają z 1 w szym Września, a werbownicy wracają do swoich Półków. Dobrowolnicy jednak zaciąg do gwardyi Królewskiej, iako też do Gwadelupy i Martyniki przeznaczonego wojska trwać dalej będzie.

Związek małżeński między Xciem Ahremberg i Panną Tascher został przez sąd tutejszy za nieważny uznany, ponieważ ostatnia dowiodła, iż była do niego przymuszona. Zamysła ona udać się do swoich krewnych na wyspę Martynikę.

Pod Diżonem uwięziony został Kowal, który ułatwiał podeyzizaną korespondencyą. Na szyi miał medal na trzech kolorowej wstążce, a listy, które przy nim znalezione, były w zagatkowym sposobie do braci i przyjaciół pisane.

Tak zwane towarzystwo galeryi medalów wielkich ludzi we Francyi, na które Król zezwolił, zaczęła pracę swoją od bicia medalu Moliera.

Pointreze odbędzie się w Wersalu uroczystość tryumfu Lilii, pod czas której wytryskiwać będą sztuczne wody.

Anglicy będący w Paryżu utworzyli w domu Montesson towarzystwo; Wellington, poseł Angielski, P. Sidney Smith,

&c. są jego członkami. Roczna składka jest 12, a półroczna 7 luidorow.

Miasto Cherburg na pamiątkę wysiądzenia tam Xcia Berry kazało zrobić fontannę z obeliskiem.

Od brzożego Menu d. 4 Września.

Jasno okazuje się, że Anglija przez nawoz fabrycznych swoich towarów do Frankfortu i sprzedawanie ich przez licytacją, załać niemi chce kray Niemiecki. Widać, iż nie tylko dla mnóstwa, ale nawet z potrzeby sprzedawac ie musi po iakiey bądź cenie. (*) Zamiast sprzedawania ich podług zwyczaju w czasie iarmarku, zaczęła się już d. 8 b. r. iż sprzedaż przez publiczną licytacją. Toż samo uczyniono dawniej w portach Niderlandzkich i Francuskich, i dla ich mnóstwa w Frankforcie łatwo domyslić się można, że po nizkiey nader cenie sprzedane będą być musiały.

Królewicz Angielski Xcie Kentu oczekiwany jest w Stuttgardzie, i zabierze z sobą na czas iaki Królową Wirtemberską, swoją siostrę, do Anglii.

Z Graben (wszyscy pocztowcy stacyi z Karlsruhe do Manheimu) piszą: "Mamy tu osobliwsze żniwa, które zasługują być wiadomemu i w pamięci zachowanemu. Od dawnego czasu większa część pol naszych znajdowała się pod wodą, a przecież zboże rosnęło, kwitło i zawiązało się w nim ziarno. Kłosa częścią styrczały nad wodą, częścią pływały. Na czołnach pływały właściciele po swoich gruntach i żyzniali kłosa iak daleko sierpem pod wodą dosięgnąć mogli. „

Dla Hieronima Bonapartego przybydź do Wiednia miało 150 skrzyń rzeczy, w których znajdować się także ma wiele dzieł kunsztu.

(*) Wiadomo, iż przed kilkunastu laty Kupcy Angielscy i fabrykanci nie mając na swoje towary odbytu, brali od rządu pieniądze, które na swoich składach hypotekowali; teraz gdy przychodzi im zwracać te pieniądze muszą iak tylko mogli one sprzedać.